

ఆంధ్ర ప్రదేశ్

సంపుటము. 1.

మాసప

శ్రీమతి క. శ్యామలై వారి బొమ్మలు, పత్రకాథిపురాలు.

విషయసూచిక.

1. పాల్గొనము—
2. గాంధీ యుగ్యమంబు జయము గాంధీ నేని. [సీతమాలిక]
 శ్రీయుతి ఆనంది వెంకటాశ్రమీ గారు.
3. శాంది లేఖలు.
 శ్రీమతి కమలవతి వరంశ్శుక్ల గారు.
4. శ్రీ తులసిపూజ వాటము—
5. శ్రీ సా.
 శ్రీమతి వేదల నూరాంబ గారు.
6. విజయలక్ష్మి. ప్రియానమము.
 శ్రీయుతి కల్లపల్లె శివరామయ్య గారు.
7. పాల్గొన.
 సాహిత్య సరస్వతి ద. వాకాచలగర్భ గారు.
8. వంపతులు—స్వరాజ్య పత్రికా పతనము.
 శ్రీయుతి ఆ. వెంకటాశ్రమీ గారు.
9. ప్రేమ మృత్యువును జయించును—
 శ్రీమతి యశ్వని శేషమ్మ గారు.
10. భారతమాతృస్తుతి—
 సాహిత్య సరస్వతి—ద. వాకాచలగర్భ గారు.
 గక్కణి.
 శ్రీయుతి ఆ. వెంకటాశ్రమీ గారు.
11. పాడుపుకథలు

రాజపోషకులు

శ్రీ జవాహర్ లాల్ నెహ్రూ జ్యోతిషశాస్త్రమునకు బహుమతి ప్రకటన. రాజపోషకులు

- శ్రీమతి గాద నూడినదుసమ్మగారు
- " గజుల్లి సుబ్రహ్మణ్యగారు
- " దిగుమర్తి రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు
- " చోరగుడి కైలాసమ్మగారు
- మ:రా:రా: గావులహనుమంతుల సత్యనాథ స్వామివారి ఆరాధనా సాధన
- " నాభి గామయ్యగారు. [పంతులుగారు]
- " వైశ్యరాజు మూలస్వయంభూషణగారు
- " ఆత్మహరి బుచ్చయ్య శేషిగారు
- " ఆయుర్వేదకర్మి, డి. శ్యామసుందరరావు బ్రహ్మ
- " కోకా చిన్నకొమరయ్యనాయుడుగారు

సహాయులు

- శ్రీమతి వకచూరి వెంకటసుబ్బమ్మగారు
- " మార్కెట్ నబ్బయ్యమ్మగారు
- " ఇంద్రకంటి వెంకటసుబ్బమ్మగారు
- " బంతుపల్లి వెంకటమ్మమ్మగారు
- " కొల్లూరున గుబ్బయ్యమ్మగారు
- మ:రా:రా: సోమయ్య లక్ష్మీనారాయణరావుగారు
- " పోచిరాజు రాజీవ్ గారు
- " ప్రతాప సవ్యాసీగారు
- " సోమయ్యల స్వామివారి ఆరాధనా కర్మి
- " మంత్రిపాడ రామలింగస్వామిగారు
- " అక్కినపల్లికన్నయ్య పంతులుగారు
- " నూతి రామయ్యగారు
- " కొంపాడ సవ్యాసీ సుబ్బయ్యగారు

- ౧ తోటిని కృష్ణమూర్తి శేషిగారు
- ౨ మేడిమి వెంకటస్వామి నాయుడు గారు
- ౩ మాసా బలగామస్వామి నాయుడు గారు
- ౪ తిత్తి బలరామశ్యా నాయుడు గారు
- ౫ తిత్తి జానకి గామయ్య నాయుడు గారు
- ౬ శ్రీజగన్నాథపాడి ఖండంగా గారు

గ్రంథస్వీకారము.

ఈక్రింది గ్రంథములు మాకాకృష్ణామలకరించినవి.

1. క్రీ. కృష్ణవిలాసము:— స్త్రీలకు పాఠివ్రత్యము పురుషులకు దాంపత్యానురాగము, ఎల్లఅనుదైనభక్తియు, నెలకొల్పు నుద్దేశముతో వ్రాసిన బహు అష్టమహాకవ్యాణమనునొక చక్కని నాటకము.

2. సుందరసుతి:— లాత్పర్యముతోఁ గూడిన మృధుమధురములగు నీతిచంద్యములు—

3. ధనార్జనము:— స్వల్పవేతనముతో నధికధనము నార్జించిన యొకని మోగి చనుత్కారమును తెలుపు చిన్నకల్పితవల-

పైయూడు గ్రంథములకర్తశ్రీయుత అయినాపురపు సుందరరామయ్యగారు; వలయువాడు వేంకటరమణ అండ్ కో, గోమరిపాలెము గోదావరిజిల్లా; అని వ్రాసినఁ బడయగలరు.

4. గౌరీపూజానికము:— స్త్రీలకు కత్యావశ్యకములైన గౌరీతులనీ

5. సంతానగోపాలములపూజావిధానములుగల చిన్న పాత్రము.

6. ముప్పదియైదలు మంత్రులచరిత్రము :— ఇయ్యది తమ

జాత్యశ్వ వీరత్వ విద్యాధిక్యతాది నుగుణములచే నాంధ్రదేశమునలంకరించిన మంత్రులచరిత్రములఁదెలుపుగ్రంథరాజము. ఇంకవలె పూర్వకవివరచితములగు పద్యములుహృద్యములు;

పైరెండు గ్రంథములు వలయువారు-శ్రీయుతకసువర్తి మారు-కంజేయశర్మ బృందావనం, కీల్పారుబోష్టు మదరాసు అని వ్రాసినబడయగలరు-

ADVERTISEMENT.

ఓమ్

యోగ సిద్ధ మ హౌ ష ధ ము !

మామూర్తిలు ప్రకటనలే యనితలచక యొకసారి పరీక్షించిన నిజము తెలుపడును.

అమృత మయగుణము !

కాటుచౌక !!

అమృత ప్రభ.

ఒక సిద్ధయోగ వ్రుసఘనిచే ఏబదియేండ్లనుండియు వక అదుష్టరోగ నివారణలకే గాక ఆరోగ్యము, దీర్ఘాయువు వత్సంతానము మొదలగు సంపదలకు నిత్యము ప్రసాదంపబడు, మండ్లిలోకోపకారమునకు ప్రచుర పరుప మాకనుగ్రహింప బడి

* నర్వనోగ సంహారీయని మహాకీర్తి సైన్యము వహించిన
అమృతమయ "గుప్తయోగ" మహాషణము.

౪౩

(నతి గా)మమున ప్రతిభాట ఒక్కొక్కరినద్ద యొక్కొక్క
డబ్బి (40 మాత్రలు) ఉండవగినది. విశుమూగులకును, కప్పజీవు
లకును, స్త్రీలకును, పుషులకును బాలబాలికలకును, వృద్ధులకు
ను, దుష్టులకును, బలవంతులకును, రోగులకును, నిరోగుల
కును సంతతిమువయోగము. వధ్యారు వాఘులు సామాన్య
ముగానుండును. మందులో ప్రత్యేక పంచబడును. డబ్బి హా 1
మాత్రమే.

ఎక్కడన కొనువారికి మంచిమీషను యివ్వబడును
ప్రతిగామమున ఏజంట్లుకావలెను. ముందుగ వాసి తెలిసికొని
ఏజంట్లుగ నుండువారికే మంచిలాభము. వలయువాడు ఈదిగు
వప్రకారం మేనేజరువారిపేరవ్రాయలెను,

అయ్యు స్వేదాత్మ,

బి. యస్. రావు (బడర్సు),

పౌ. వియలురు.

కవి రాజకీ) కే, యల్, పట్నాయక్

మేనేజరు-

అమృతప్రభ డిపో- బరంపురం

గంజూరి-

౨

ఆంధ్రలక్ష్మి

అనంతరం

శ్రీ గుర్యంబగు శాంధ్రదేశ మహిళా శ్రేణికరోద్ధాపనై
సారీలోక మశోగతాంధ్ర రమసా భ్దాగ్నా విజ్ఞానమై
ధీకోదాగ వివేకమఖ్య సుగుణా భేయంబునై యింపుసాం
పారవ పద్ధతి "ఆంధ్రలక్ష్మి" మనుషి ఆచంద్రతా రార్కమక.

నంపుటము	} బరంపురము, గంజాంజిల్లా. ఫిబ్రవరి 1922 సకరం	} నంచికకి

ప్రార్థనము .

దన్యాసిరాగం. ఏకతాళం.

ఓకరుణానిధి జగదీశా అలలలలలల
 సానససా నిస గమపద పా* ధవ మగరిసా
 నీకునతుల్పది వేలివె • చేకొని మముజోవక
 సావపసాధప గమపప* నీధవ ధవమగరిస
 దయస ర్వేశా అలలలలలల |ఓ|

నిన గనుపద పా* ధపమగరిన||సా||

అ) లోకంబున స్త్రీ విద్యాభ్యుదయము

ధమ ధని సనసా* నీ సగ రిస నిధ

జోకనొనర్పనె • సురుచిర వజయుగ

పాప వపాగమ* ప నిధపమగరిన

దాసవరద పరమేశా అఅఅఅఅఅ ||ఓ||

సాసన నిసగమపదపా* ధప మగరిన ||సా||

2 తొలిహైందవ సాధ్యుల సద్వర్తన

మలపడజేయనె • ననవరతమనూ

చెలులందరికు పరేశా అఅఅఅఅఅ ||ఓ||

అ) శ్రీసతిలోకమాతరమ క్షీరసముద్రనిపట్టి వ్రండకీ

కాసనశూలిసోదరిస్వయంభువునవ్వు యువేంసుకొమ్మ

దా-త్రీసతికిన్నపత్ని శిఖరీజననందిని వాణియత్తమా

యాసమవాయశక్తి పరమాత్మ జగన్మయి వేదమాత

యా-యాసమనాకనర్థిలెడి*నట్టలొనర్చుత ఆంధ్రలక్ష్మి

నిన్

అ) అడికలంచు నెంచుచు బయల్పడజాలక మూలమూలలన్

దూడిగముల్ రచించుకొనుచున్న సతీ తిలకాళిశ్చల్లదా

నేడుగడై భయంబుడిపి యేల్పడినేప్పుచు నొక్కొకరు ని

ట్లడిచి యింకొకరుకకు నిష్టనకింజతగూర్చి వ్యాసముల్

వెసుకనందజేయు మనవిద్యల పత్రికనంబ పోచుతన్

గాంధీ యుద్యమంబు జయము

గాంచునేని

(కర్ణాటక" పత్రికనుండి అనువాదితము)

గీతమాలిక

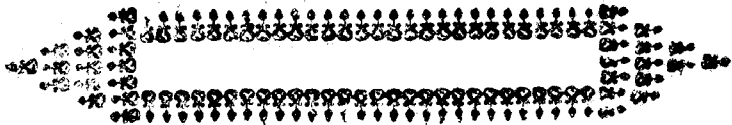
కోట్లకొలదిగ హైంగవ *కూలిజనులు
 రాటమునుచేబట్టి తమయా * రాటముజని
 పుష్కలముగ కూడునుగుడ్డ * పొందుచుండు
 గాంధీయుద్యమంబు జయముగాంచునేని
 హిందువులు ముసల్మానులు * హిక్షాలెయగుట
 గోవధల ముసల్మానులు * ఘోరమనుచు
 మాన; మనయాలమందలు * మనకుదక్కు
 గాంధీ! *** * * * * * * * *

బాలురకు విదేశపు పాల * బాధ తప్పి
 అహ్మతోవ మానంబులొ * యాల పాలు
 మాతృ దేశంబున నెగల్గు * మనకు నెపుడు||గాంధీ||
 పన్నులబరువుతగ్గగా * పంటపెచ్చు
 కఱవు మాతృభూమినివేగ * కదలిచనును
 పాడిపంటల సౌఖ్యంబు * పరిభవిల్లు ||గాంధీ||
 కల్లులింగళ్లు క్రమముగ * గానంబడవు
 ప్రజల జోగులం, జేయగ * ప్రబలుచుండు
 నట్టి; యాబ్కారి శాఖయే * యంతమగునో? ||గాంధీ||

అంధలక్షి.

కష్టవడుట్టి సాలీల • కష్టములిక
 సార్థకంబై వారలకడుపు • సౌఖ్యమ మః
 అన్నమును ధనంబెంతయు • నమరుచుడు
 గాంధీ! *.* *.* *.* *.*

చేతివనులకు నెల్లను • చేవహెచ్చి
 నీవితావసరము లెల్ల చొకయూచు
 ఉత్తమమైనట్టి భావము • లుప్పతిల్ల
 గర్వహీనమా గౌరవజీననంబు
 వ్రజలకును గలుగకల్మి • వ్రబలుచుండు | గాంధీ!
 విహిక స్వార్థత, మటుమాయ మైనయంత
 ఆత్మవిస్తృతి లేనట్టి • యందఱకును
 శాంతి దాంతి; స్వాస్థ్యములును • నంఘటించు
 గాంధీ! ...- ...- ...-

శారదలేఖలు.

[వెనుకటితరువాయి]

గామీవాసులకు సాకాంతి పండువువంటి సంతోష సందాయకమును సముత్సాహకరముచుండు పండువు వేరొందు లేదు. పలుభాష్యముచే గృహము, పాపివశువులు గోష్ఠము, పాదులచే పెరుగు, పరవశోధను శోభిల్లుమండును. ధన భాష్యసమృద్ధిచే గృహస్థు, గృహాలంకరణముచే గృహిణి, బొమ్మలుపెట్టుకొనుటచే బాలికలు, సంతృప్తహృదయులు సంతోషనినుగ్నులు నైయుండును. ఆపండువు మూడుదినములు ప్రతిగృహము స్వీకరించి ప్రదర్శన శాలగ నుండును. రంగవల్లులు రమ్యంపుబొమ్మలు కంఠులుకాయలు పండ్లు పూవులచే నలంకరింపబడిన పాలవెల్లులు నెల్లెడలనుల్లమున నానందమును బల్లనింప జేయుచుండెను.

బొమ్మలుపెట్టటలో పరమ ప్రయోజనమున్నది. పట్టణవాసులు ఊరిలోజరుగు నుత్సవమునే జూడనోచుకొనదుగాని గామీవాసులు తీర్థమన్న తిరునాళ్లన్న దివ్యక్షేత్రసందర్శనమన్న నతులకునూహలముగ వెళ్ళెదరు. పసిబిడ్డలకు నాటబొమ్మలు అంటిపండ్లు మిఠాయిలు గొనితెచ్చెదరు. అట్లుతెచ్చిన బొమ్మలనీసంక్రాంతిదినములలో ప్రదర్శింతురు. అందుకనే నాగయిండ్లలో జపానుమాయలు జగ్మనీమాయలునుండక, కాశీ కంచుబొమ్మ పాత్రలు రామేశ్వరపుగవ్వులు తిరుపతి చందనవచ్చొమ్మలు కోటప్పకొండయత్సవములలోగొన్న కొండపల్లిబొమ్మలు,

మంగళగిరి తిరు నాళ్లలో గొన్న మంచి లక్క బొమ్మలు కృష్ణాపుష్కరములలోగొన్న పురుచ్చేరిబొమ్మలు, యిత్యాదులుండి యామాపుష్కరములను దేవోత్సవములను దివ్యతీర్థములను స్మరణకు దోహదమందును.

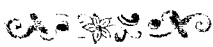
మీకు ప్రకృతికోభాషవర్ణకమైన పాలవెల్లిలో గొప్ప దేవరను గాకవించెదను. జీవనాధారములు కాయకీర్ణఫలితములు భగవత్ప్రసాదితములునగు బంగారువంటి వరికంకలు ముత్యములవంటి మొక్కజొన్నలు కంది, సెనగ, పిసర, మినుపకాయల గుత్తులు, వచ్చని పచ్చిమిరపలు, నెర్రనివంక, నల్లని నంకాయలు మరియు చిక్క-ఓళ్ళి, దోసలు, పొట్ల, కాకర, వీరకాయలు చుట్టు మామిడియాకుల సరము, దానిపై బంకీపూవు దండ యిత్యాదులచే నలంకృతమై పాలవెల్లికమనీయంగానుండును.

ఆభాగ్యము మాపట్టాశ్రీ కేది? వరదేశములనుండి దిగుమతియైన పావరసపుగుండ్లతో పంచెవన్నెల కాగితములతో మానగరపుశ్రీలు పాలవెల్లిముచ్చట పీఠ్యుకొందురు. పావరసపుగుండ్లపలుపన్నెలతో దళతళ లాడుదుంబీవచుండుగాక ఆప్రకృతికోభాషవర్ణకమైన పాలవెల్లిముందర ఆమంగళవ్రవ ఘోరవచ్చని పాలవెల్లి ముందర ఆసకల ప్రాణిజీవనాధార పథాశ్టముల బ్రదర్శించు బాలవెల్లిముందర నాయీస్వరగృప్తివైపువ్యామును బ్రదర్శించు బాలవెల్లిముందర మానవనిర్మితములై మా యారకుల తోజగజిగలాడు నావిదేశపు రసగుండ్ల రమణీయమెంత? కడళీతగుండుడిపము ముందర కాగితపు మంచుకోభయెంత? చంద్రకాంతముందర గానోట్టెట్లు వెలుగెల్లినంతే!

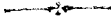
పండుగకుముందు పని పాటులచే వల్లెటూళ్లలో కొంచెము కష్టముగ చేయుండును. కాని రాళ్లలో రత్నములున్నవి. సోలాలములో నవ్వుతమున్నది. నత్తగుల్లలరాసిలో ముత్యములున్నవి కష్టములోనే సుఖమున్నది. కావున పని పాటుల యాధిక్యతకు సలమటించుటతప్ప. పుట్టుభోగికి చిరకాలానుభవము లగుట తాననుభవించుచున్న భోగముల మహిమజెలియదు. విశేషించి యాభోగములె యాతనికోకప్పుడు మహాకష్టములుగ దోచుచుండును. అట్లే వల్లెటూరి వడతులకు నిత్యానుభవమున నుండుటచే బ్రకృతి సౌభాగ్యానుభవమును, స్వాతంత్ర్యతా సౌజన్యతను జాతీయతా వికాసమును గ్రహింపకున్నారు. కాని పారిదేవిజమైరసౌఖ్యము. గాగరికస్త్రీలనుభవించుచున్నది సోకూరితనముగాని సుఖముగాదు. కావున వారిని జూచి మురిపెముజూపకుడు మీసౌఖ్యమును మరచిపోకుడు. స్తుతికైనేవ్రాయుటలేదు. నిజముగ భారతహృదయము మీపల్లెలనున్నది. భారత జాతీయత మీపల్లెలనున్నది. ప్రకృతిసౌభాగ్యము మీపల్లెలనున్నది. నిరాడంబరనిర్మలజీవనము మీపల్లెలనున్నది. ప్రజాసంరక్షణభారముమీపల్లెలనున్నది. ఇట్టిపరమ ప్రావసజనవచావాసులగు మీరుధన్యులు ముమ్మాటికిధన్యులు. సెచ్చెలీ సత్యనిరూపణకై నీవాక్యమునింతగ విమర్శింపవలసినవచ్చినది. వేరుగభావింపకుము. నెంటునే ప్రత్యుత్తరమిమ్ము. శ్యామలకుమారి బొమ్మల బెట్టుకొనినడనితలచెదను. శ్యామలకు నామెచ్చి బొమ్మలకు నామె పచ్చని పాలవెల్లికి నాప్రేమంబ్రముద్దులు.

అన్నట్టు మఱచిపోయితి ! కల్పలతా ! పండువునాకు నీవు కర్జరచీరనే కట్టుకొంటినా ? అదియేమి కర్జరము మాపుర పు రంధ్రీమణులు పట్టంచుచీరల పటాటోపముతోనే జపానుపట్టు చీరల జిగజిగలతోనే పండుగ పేరంటమును వెళ్లబుచ్చిరి. గాంధీ మహాత్ముడు అనవరతము ఖాదీ. ఖాదీ. యనికడు ఘోషించు చున్నాడు. దానివలనగాని మనగావ్యబంధము నీ పనినినొక్క పల్కుచున్నాను. ఆంధ్రస్త్రీలపై నతివిశ్వాసమున నున్నాడు ఆయన కోరికటుండ మనవారు పట్టంచుచీరలపై పరదేశపు జీనాంబరములపై బౌమరత్నము వీడలేక బరితపించుచున్నాను. మాపట్టాస్త్రీల పద్ధతులు తెచ్చటికింతే కాని మహాత్ముని విశ్వా సమేమైన ఫలించిన మీవల్లనే పలింపవలయును. ఆంధ్రదేశపు ప్రతిష్ఠాసలిసిన మీ రేనిలుప వలయును. ఆంధ్రబ్రాతిగౌరవము దక్కిన మీవలననే దక్కవలయును. అనినమ్ముచు నింతతో ముగింపుచున్నా

నీపేరముంపుచెలి
శారద

శ్రీకృష్ణలసిపూజపాట

శ్రీకృష్ణమీను మస్తకంబునా, శోభిల్లు, వారిబాహు బృందావతీ
 కోలకలమదీర్చి బోసినవే నిన్ను నేను, మేకలేలిధక్తి శోడను
 ఊడశోచచారపూజల, వనువించుమ్మి, వేడుకలర నేవెంతునే
 నేకులియు ధ్యానించెక, నీదుకళలు, పాదులొనుచుపూజించెక
 అలాపాకలుజేసెక, అభిముఖవి, గావెనాకువేక కోమలీ
 రావె యూరింహాపనబునా, వలసిగది కోవెయన్లు పాద్యమ్ములు
 అనినునీయ బుదేయవె, న్నానమాసి, యీచేలములను కట్టవే
 కోవనూనయాజ్ఞ సూత్రములే, కంఠనుండు, వైదిచంపంబుపూ
 సెకకోవనకత్తి ఖచితీభూషలు, కలంకరించి, సవిసయమ్ము గాను
 బంగనుపువులపూజజేసి భూషణు, నిచ్చిచేక, మువెకయాపునే
 తపెట్టెక-వారమైట్టి సుముల, వైవేన్లు మాంసించి పానీయము
 సీకనవ్యకమైకమ్మరి, అలములిగొ, నీకవాసీన్వీకకంపన
 వచ్చిపోకలు పండుకూకులు, మృగమనమ్ము, వచ్చకమ్మారంపు-
 మూర్జము- మచ్చకంఠి పుచ్చకోడె, తిమలమాసి, కౌన్వైవ
 కలుములీయవె. నీకాజనంబుంకెక, మ ప్రతీపుమ్ము, మోరాజ
 వకప కైకొను, మేకలేకమందబుడ్ధిన్లు, వేవేనిన్వై, క్షోణిపాప
 ములను బావజె నీనువేవ్రకమాబులు, తేకన్వై, కోకమా
 త కైకొలదివి. రాకేమ వచనన్వైవ, సీకవేక, నీనామం
 గదంపంలే. వన్న లాగినేను జేసి పూజకొం, కన్నకోవం
 బులుంకినా. నన్నుంచి ఫలమొస గెన్, కీకొను, కన్నకొం

వసుచూర్నితి. కొమ్మ నామకోక్కె-చీర్చవె, బిరువత, నమ్మ
 శ్రీయశీమధక్తియు. ఏమైసంతానంబుశీలము, నాయుర
 తో, గ్యమ్మైవైవ్యమ్మ నోర్పును. నిచ్చి బ్రోచుచున్న నాక
 గే, రామతులసి, సచ్చిదానంద పోక్తియు.

శుచ్చకఠినిత్యమేనునీ, మంత్రరాజ, ముచ్చరించుచుండు భక్తి
 దీసికట్టేవల్ల వెంకట, నమానూంబ, నూనభక్తి. జేసికవితము
 వెలదుల్లిట్లుపేవించిన, దయనోపంగు, తులసివాటికోరువరముల

కీర్తన.

మంగళంబిదె మాధవమురారే వలె

రాధకృష్ణయీ-హారతీగోచూ

దాగుగారుక్మణీ, పడటితోనుగూడి | రాధ!

- [1] కంసమర్ధనా ; గజరాజవధ
 పక్షిచాపాన ; పడటితోడ గూడి || రాధ!
- [2] చుట్టసంహారా : పృష్టిరక్షకుడ
 కష్టములబావు, ఘనుడవునీవని | రాధ!
- [3] గొల్లభామలా, యిళ్లలోనుసీవు
 వెన్నదొంగలిన, వేణుగోపాలక || రా!
- [4] నందతనయా, బృందావన, విహార
 సుందరులతో నా, నందమొందుచును || రా!
- [5] కారవల్లిలి; ఘనముగ, వెలసిన
 నూరాంబికనుత వేగబోవరావ || రాధ!

విజయలక్ష్మి :

[[వ హ స న ము .]

(పింజలు దీర్చిన నీర్మలినోపతింగట్టు కొని కుచ్చలెట్టిన యుత్తరీ య మొకభుజుబున, తపసిన యంగవచ్చుకు వేసొకభుజమున, నిభూతి పెం డెకట్లు నడుటకు దుద్రాక్ష ముగికలు పెడను ధరించిన శున్ద్రోత్రియుల ను వ్యాఘ్రావదాని, వరాహసిద్ధాంతి ప్రవేశించెదరు.)

వ్యాఘ్రా- (లాభస్తే మాంజయస్తే మాం) సిద్ధాంతిగారూ! నేడు న్నాపై దయగలిగి నాగృహపావన మొనరించినందుకు సంతోషమయినది.

వరాహ:- (ఆపదా మహార్తారం) అవధానిగారూ! ఈరోజున వెం కటరామవీక్షీతులు గారింట జరుగు సదస్యసంభావన మించబెట్టుకోకుండా చప్పున పొమ్మని నూయిల్లాలు తొందరచేసినది. ఆచికాకుతో నేనిల్లుదాటి పదిబార లు దూరము వచ్చుసరికి బ్రాహ్మణముండాకొడుకొక డెమరయ్యెను. వాడునున రామళాస్త్రి - "కనిపెట్టుకొ నియున్నాకుత్వరగా పదండి" అని కేకలుచేసి పోయి నాడు. అవశకున నివారణార్థము తమయింటియొద్ద క్షణమాగి వెళ్లవలెనని వచ్చితిని. నాయదృష్టవశమున తమదర్శనము కూడనైనది.

వ్యాఘ్ర:- సిద్ధాంతిగారూ! ఆశకున పక్షిగాడే వెళ్లబోవుచున్న నన్ను లిసుగా నిచ్చటగూర్చుండ బెట్టినాడు. కుండలముల

నాడించు కొనుచు నాతో నా నాబుగుముక్కలు
వెప్పి మీయింటివైపు వెళ్ళిపోయినాడు. నాడిముఖం
చూడగానే నామొకటి భగ్గునచుంకి, వీకిదిదే ప్రి
యశ్చిత్తమని తిగుగానింట్లోదూరి కూర్చుంటిని. మీకై
నా నాబుగు చకారగుళ్ళతో వాడిముఖం తగలవేసి
నాడు కామా?

వరా:- తగలేనేయుండును గాని, యిప్పుడు వాడేమనకు నంభా
వనలిప్పించేవాడు. నాడిమనస్సునొప్పిస్తే సంభావలో
తగ్గిస్తాడేమో యను భయముతో ననశకునమని వెను
కకైనామరలక నెల్లిపోవచ్చినాను. కాలాతీతమగుదున్న
ది. నభా రాంబూలము మించకుండా త్వరగాపోదము
వచండి.

వ్యా:- నేనుకెళ్ళకుండా నానభాతాంబూలము తప్పించుట త్రి
నేకునికైనా శక్యమా? అటునే జరిగిననో సభయం
తయు పటాపంచలము చేయనా!

వరా:- అదిగోవండోయి! అవధానిగారు! మన కెమడగా నొ
క కవ్యక వచ్చుచున్నది. మంచిశకునము. త్వరగారండు.

వ్యా:- అప్రకండోయి! దాని చేతిలో రాగిహరివాణమును నా
ని నిండాబ్రవ్వములున్నూ వున్నవి. ప్రిశస్తమైక శకున
ము. మ. రూ పాయి దక్షిణకు లోపముండదు. తొండర
దేహినిం పాదిగానే పోదము.

విజయలక్ష్మి:- వీరినిచూచి చెట్టుదాటున నిలువబడును.

వ్యా—(నమిసింది యామెను పరిశీలించి) ఓసే! మానీ
మొగుడుచచ్చిన ముండవుగదా! కార్యాక్లమై పోవుచు
న్నమాకెరులైమాయాగ్రహముకేల పాశురాలవైతివే.

విజ:— నాయపరాధమును క్షమించండి. నేను దేవుని పూ
జార్థం తోటలోని పుష్పములు కోసుకొని తోవలో
మీవంటి కెద్దలెవ్వరూ లేని సమయం చూచుకొని బై
లుదేరి వచ్చుచుంటిని. కొంతసేపటికి మీరిరువురు నిలు
వెడలి నన్ను చూచియు బయలుదేరిం. అందుకు నేను
ను సంతసించి ప్రాంచోజ్ఞా మావంతయులేని ఛాం
టసులు దుశ్శృణవముగ నెంచి తిరుగుచుండుదానిని శుభ
శకునముగ నవార్థించుకొను శిక్తి నొసంగువిద్యాప్రభావ
మును వేనోళ్ల గొనియాడుచు నదురుబెడుగు లేక వ
చ్చుచు కెద్దలను సద్యాధికులును సగుమియెడలనాకుగల
గౌరవమును తెలుపుడు చేయుటకై యీశక్తి చాటు
న నిలచితిని.

వ్యా:—నిన్నవు నీవెక్కలైన దుశ్శృణవముగాక శుభశకున
మెట్లగుననుకున్నానే మాంలముండా?

విజ:—వమంకి! బంగారు, వెండి, రాగి, పుష్పములు, కన్యక,
మొదలగునవి యెద్దలైనయెడల శుభశకునమని మీకో
మాతండ్రిగారితో చెప్పియుంటిరే? నాశక్తిమునిండా
నెండియు, బంగారుమును నెండియున్నది నాచేతిలోనిది
రాగివారివారిము, దానినిండా పుష్పములున్నవి. ఇన్ని

ట్టినవారు బుద్ధిహీనులగు నరపశువులనియు నాశరీరము
న సుహృలక్ష్మీ తాండవ మామచుండుటచే నేను పవి
త్రురాలనేయనియు, జెప్పిరి.

వ్యా:- నీవు విధవవైసవును నీయలంకారములన్నియు కుక్క-
ముట్టిన పురోఘోశము వలె విధవ నగలనబడును గాని
నిన్ను పవిత్రము చేయజాలవు.

విజ:- అయ్యా! నాదొకమనవి. అపవిత్ర స్థలములయందు
బుట్టిపెరిగిన మౌనీలవలనను, శిలల వలనను చేయబడి
న విగ్రహములను మన దేవాలయములోఁ బెట్టి పూజిం
పుచున్నవారు వీరేకదా! అపవిత్రములు, జడములున
గు కట్టలు రాళ్లు సుస్కారమువలన పవిత్రములగు
చుండగా పవిత్రవస్తువుల సంపత్తిమునఁ జరిశోద్ధురాల
నగు నేనేల దుశ్శకునముగ బరిగణించి ఒడవలయునో
తమకే తెలియును.

వ్యా:- సిద్ధాంతిగానూ! చూచితిరా! క్రుడ్డువచ్చి పిల్లను భ్రమిం
పఁజేయుచున్న దనునటుల పిన్నా పెద్దా అంతరి మా
లోచింపక యెంతసీర్లక్ష్యముగా వితండవాద మొనరిం
చుచున్నదో! దీనిచమవే దీనికొంప దీయుచున్నది. ఇట్టి
వాళ్లకు వెంటనే నగలన్నిటిని తీయించివేసి బుట్టియిగో
రిగించి మూల కూర్చుండి బెట్టవలయును గాని నలుగురి
లో తలలెత్తి తిరుగనివ్వకూడదు.

వరా:- అట్టిపనిని మొట్టమొదటనే చేయింపక యేలనూనిరి.

పదానిని తెలియచేస్తాయిగాని శుభాశుభములను తెచ్చి పెట్టగలవా? ఏమైనా నేమి మామకన్యక కనుమానమును తెచ్చి పెట్టక మానవు. అనుమానమే పెనుభూతమంటారు. అనుమానంకూడదు. “యద్భావంతద్భవతి” అనుట చే మన మనుమానాను నారముగానే ఫల మొనగూడును. గాననే జ్యోతిషమంతు “మనోజవంతు మాండ్యవం” అనుమాండవ్యుని ఋతమే కొందరా మోదించి సుఖించుచున్నారు.

వ్యా:—సిద్ధాంతిగారూ! మీ యపన్యాసమువలన లాభమేమి యులేను. ఇది మగడుచచ్చినముండ యుని మనమెరుగుదుము. ఇదిసకేళినిగా నుండునంతకాల మిటులనే విచ్చలవిడిగా వీధులలో దిగుచుండక మానదు. దూరమునందున్న దీనిని విధవయని పోల్చుకొనజాలక ముత్యైవయని పొరపడుచుండుము. తరువాతి తెలుసుకొని యనుమానముతో గించకొని గిజగిజ లాడెదము. కాబట్టి రేపటిదినమే దీనిబుక్రిగొరిగించ వలయునని పట్టుపట్టెగను. అందుకు దీనిత్రడి యంగీకరింపనిచో నాంక్ష చేసెదను.

విజ:—కన్నీగువిడుచుచుండును.

జ్ఞానానందయోగి— (సమీపించి) అనధానీ! సిద్ధాంతి! మీరేమిటి! చిన్నపిల్లతో కలిహించుచుమిటి! “ఆరేండ్లుసామొసరించి మూలనున్న ముసలమ్మనుజూడిచే” అన్నటుల మీ చదువుకొనిన చదువంతిమ్మ నీభాగి షివ

నా చూపుచున్నాడు. చాలుచాలుపదంకి.

పూరా:- స్వామీ! నమస్కారములు. చూడండి. ఈముండ
మాదారి కడ్డను వచ్చినది. మమ్మును చూచియైనా నె
నుకకు మరలి పోక నిలచినది. ఎంతో సాహసము చేసితి
వే మూలముందా యని కోపించితే వితండ నాదమునకు
దిగినది.

యోగి:- అహ్మా ! విజయలక్ష్మీ ! నేనీభరతఖండమంతయు దీరి
గివచ్చితిని. నీయంతటివిద్యావతియు సుగుణవతియు ప
థేయురాలును, కనపడలేదు. అట్టిసేవీ చాందసుల కను
రుగానేలవచ్చితివమ్మా !

విజ:- స్వామీ నాకెదురుగా వాదవచ్చితిలో! వారికెదురు
గా నేనువచ్చితిలో, వారినే తెలుపుమనుచు.

యోగి:- ఏమండో సిద్ధాంతిగాచా ! ధర్మన-దేహమువచ్చినది.
యధిష్ఠుడు నన్నోడి తన్నోడెనా? తన్నోడి నన్నోడె
నా? యని ద్రోషి వేసిన ప్రశ్నవలె నీమె యడుగుచు
న్నది. అందుకుమీ ప్రత్యుత్తరమేమి.

పూరా:- స్వామీ ఆమె వచ్చుచుండుటను చూచియే మేమునెలు
వడితిమి.

వ్యా:- కన్యకయనుకొని వెలుతడితిమి గాని విధవ యనుకొనిన
వెలువడియందుమా ?

యోగి:- బాగు ! బాగు ! దోషమంతయు మీయందే యుంచు
కొని, నిష్కారణముగా నాపసికూనను నిందించుటకు
మీకునాలుకెట్లా దేసయా? మీరుబిడ్డలులేని గొడ్డువారు

కాశీ; మీ గేయెగురై యామెను తిట్టి దుఃఖంపజేసిరి,
ఆమె యెగురై నందున మీకు నష్టమేమి.

వ్యా:- చూపాయి సంభాషణలో తగ్గిపోవునేమో?

యోగి:- ఎందువలన

వరా:- విధన యెదురగుటచేత.

యోగి:- ఈమె వెళ్లవయా?

వ్యా:- అవునండీ.

యోగి:- పూసిన తంకేడువల భూషణాలంకృతయై సాక్షాత్క
రించిన మహాలక్ష్మీవలె గానవచ్చుచున్న యీచిన్నది
విధవయనిన వెవరు నమ్మెదరయ్యా?

వరా:- తలవెక్కికల విధవ. ఇంకా బుద్ధిగొరిగించలేదు. అం
దువలన పోల్కుకొన జాలకున్నారు కాబోలు.

యోగి:- విధవయనగా వత్తచచ్చిసభార్యయని యూ మీ తాత్ప
ర్యము.

వ్యా:- మా తాత్పర్యమే కాదు. లోకమందరి తాత్పర్యమునదియే

యోగి:- అయితే మీ మొగపిల్లలు మొగలుగు వారిని “విధవా
యని తిట్టడే! దాని తాత్పర్యమేమి.

వరా:- అది పకతీట్టు.

యోగి:- ఇదియేనా మీకు సేక్కుకొనిన విద్యాపాహిమ.

యోగి:- (1) విధవయనగా దిక్కులేని యనాధలు. (2) విధ
వలనగా విశేషముగు ధవులుగల ముండలు అనగా కుల
బులు. ముండల ముతాకోరులనియు, ముండల నుంచుకొ

నినాడనియు వాడుక మాటలవలన తెలియ గలదు:

[3] నుగనిచేవిడిచిపెట్టబడినది.

స్థిరముగా విడిచిపెట్టబడిన మాచకమ్మలు కష్టనోగినులు మొదలగువారును తాత్కాలికముగ విడిచిపెట్టబడిన రజస్వలలు గర్భవతులు మొదలగు వారును.

[4] భర్తమరణించినవారు [భరించువాడు భర్త. భరింపబడునది భార్య అనగా కొంతకాలము మగనితో కాపురమొనరించి భర్తల (గోల్పోయినవారు.)]

(5) అనుమంగుళులు. భర్తమరణించినతరువాత వారితో ననుగమింపక భర్తలకు మనోపారమగు తమూహములను మాన్చుకొనుటకై భూషణములను తీసివేసి మండనమొనరింనుకొని భర్తల హృదయాంతరాళమున నిల్చుకొని బ్రహ్మచారిణులవలె సంచరించువారు. ఈచిన్నది ఇట్టివారిలో చేరినదికాదు. ఇది గతభర్త్యకకాసేరదు. ఇట్టిదంపతులు భార్యా భర్తలనబడనేరదు. వదూవరులనబడుదురు ఈమెయింకను పరిశుద్ధురాలగు నధువు ఇట్టివారుతిరుగవివాహమాడవచ్చుననిమనస్త్రుతులు ఘోషింపుచున్నవి. ఈమెనుధనాశచే మొకముక్కాలిముసలివానికి గట్టిపెట్టయు దేశపుర్యకముగా నిట్టియవస్థకుండెచ్చినవారు మీరేగాని భగవంతుడుగాడు, సామక్రకశాస్త్రీత్యాయీమెయందు విధవాలక్షణముతల్వియుగానరావు, ఈమెనామముగూడ నిజయలక్ష్మీమీయాలాభము కలుగునుగాని నష్టమొంతమాత్రమును.

కలుగదు. ఇకతగువుచాలించి నడువుడు-

వ్యాఘ్రుః:-స్వామీ! అచిన్నదాని దర్శనము శుభశకునమం దురా ?

యోగి:-తప్పక లాభించును-ఆలాభములో నామెకేమి యోనం గెదరు-

వరాహ:-నూపాయికి తక్కువకాని సంభావన మేమునిశ్చయం చుకొనినదేగదా !

యోగి:-అందు కథికము దొరికినచో నాయధికమునైన నిచ్చె దిరా ?

వ్యాఘ్రుః:-ఈసంభావనలో నేమియు నీయజాలము.

యోగి:-పోలిండు. ఇదిగాక కొత్తసంభావనదొరికిన నేమియిచ్చె నరు ?

వరాహ:-ఆలూలేదు చూలూలేదు కొడుకు పేరుపోనులింగమ నునటులనెచటనెంతసంభావన దొరుకునో తెలియనిచే యేమి చెప్పగలము.

యోగి:-మీకు చెరినూటపదహార్ల నిప్పించెదను- అందులో న గమీమెకీచ్చెదరా !

వ్యాఘ్రుః:- అంత మట్టు కివ్వజాలము.

యోగి:-పోలిండు. నాల్గవంతుైన నివ్వ గలరా ?

వరాహ:- అంతయు నివ్వజాలము.

యోగి:- పోలిండు నూటికిపైన మ్మనదైన నివ్వగలరా ?

వ్యాఘ్రుః:- స్వామీ ! ఇవ్వజాలనందుకు కమిలవుడు.

యోగి:—అక్కోక్క రూపాయియైన నివ్వగలరా ?

వతానా:—స్వామీ ! తమ సకాలా కనకములయందా వలేని వారు. ఆచిన్నది ధనవంతురాలు-మాసంభావనలో భాగమేల కోరెదరు.

యోగి:—అయితే మీకోక చిల్లిగవ్వయిదొంకనివ్వను.

వతానా:—స్వామీ ! మాయలదు కోపించకుడు. మీకు సాదాళి వందన మొనరించెదము. దయచేసి మాదరిజ్జీమును దొలగింపుడు.

యోగి:—మరియొకగంటలో రాణిగారు నూతనరాజధానీత్ర వేళ మొనరించెదను. మీసదస్య సంభావనవందికొని దయచేయుడు. బిడ్డా నీవింటికిపొమ్ము. విన్నుభగవంతుడు రక్షించి తిరుగ సౌభాగ్య సంభావనలొసంగుగాక! నీవువతివ్రతాతిలకమవై మార్గదర్శకురాల వచ్చెదవు గాక! [అందరు నిష్క్రమింతురు.]

సాధ్వీ !

- కం॥ చీలునగవు సిరులుతొలకెడు
 నొకపైన ప్రసన్న నదన మోరిమిచేయుల్
 తరచగు చల్లనిచూపులు
 వడిపెడు సాధ్వీకొనవివె వందన శతముల్ !
- కం॥ ఉల్లాస స్ఫూర్తినిసం
 పుల్లములై నట్టినీదు మోనుంబలుకుల్
 దల్లడ మండెడివారికి
 మొల్లంబగు దీనునంబు ముంచెడి, సాధ్వీ!
- కం॥ ఆడంబర శూన్యమునీ
 బాడన్ బరిశుద్ధచరిత బాల్మోనుతల్లి !
 శ్రోడికరించి చూచిన
 బేడెలకొయంటుసీను శ్రీధన ! సాధ్వీ !
- కం॥ ఇతరుల రక్షింపగనీ
 బ్రతుకైనను బ్రాణమైన వదలుదువతిధీ
 రత్యో లోలోవకృతి ధృ
 తతనూ ! నీసాటియెవరు ? తల్లి ! సాధ్వీ !
- కం॥ వత్యము ధర్మము కీర్తియ
 వత్యములు తవాఖ్యవిశ్వ పావనజననం
 మృత్యముగా నొనరించును,
 అత్యావరలీన హృదయ ! యమ్మా ! సాధ్వీ !

దంపతులు — స్వరాజ్య పతికా పఠనము

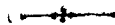

గీత ము లి క .

బాహ్య ప్రాణమా ప్రేయసి • బయటనుంట
 విధియగుపై గూర్చుండి • “వినవె నీవు
 నటి దేశవార్త”లనుచు • నింపుగులుక
 నా స్వరాజ్య పతికలోని • వన్ని భక్త
 చదివి తెనుగున చెప్పగా • చానవినుచు,
 తనదు శ్రీజాతివారలు • తగుమమంచు
 గొప్పవారల భార్యలు • కూడనెంతో
 దీక్షతో దేశసేవకై • దివురుచున్న
 వార్తవిని నబ్బురమునొంద • వదనమెంతో
 సుద్రసన్నత నొందెను • సోయగమున.
 చదువునవుడు సందేహము • ల్బుక్కబడగ
 భర్తనునడుగుచుండెనవుడు • భక్తిమీర
 “నియతితో రాటముననూలు • నేనుదీతు
 తగు స్వీయ దేశపువశ్రు • ధారణంబె
 సేయును; ఇదియె నా దేశ • సేవయనియె
 దేశ స్థితిగతులు పతికి • దెల్పుటయును
 విద్యనర్చిన పురుషుని • విధియగాదే !

ప్రేమ మృత్యువును జయించును

ఈశ్వరుడు ప్రేమను ముడు. ఈనృప్తి ప్రేమయము. ప్రేమరసనుండే చైతన్యము వికసించును. ప్రేమసాగర మందీవిశ్వ నృప్తి విలీనమగుచుండును. ప్రేమ నానావిధముల, నానాగూఢముల, నానాముఖముల విరాజిల్లుచుండును, జంతువులందున్న ప్రేమ తమతమ సంతానమువరకే పరివ్యాప్తమై యున్నది. మానవులందున్న ప్రేమ కుటుంబమునకేగాక కుటుంబమునుండి సంఘమునకు, సంఘమునుండి జాతికి, జాతినుండి విశాలవిశ్వ మానవ జాతి పర్యంతము సన్నిహిత సంబంధము గల్గి తనరాజు చుండును ఎప్పుడీ ప్రేమ పరిసకస్థితి నొందునో అప్పుడు భక్తి, రసమొలుగును. అప్పుడు ఆత్మవిశ్వాసము బలపడును. ఆత్మశక్తి విజృంభించును. విపత్పరంపరల కప్పుడు భయము డదు. మరణమునకు సయితమప్పుడు వెఱిపుండదు.

కనుకనే ఈశ్వరభక్తుడు ఆయనంతప్రేమ వాహినియందుండేలియాడుచు సంతస్కృతిమున నాయాసంద స్వరూపుని, ఆ ప్రేమస్వరూపుని, ఆనత్యస్వరూపుని సందర్శింప సర్వస్వమును బరిత్యజించును. కనుకనే దేశభక్తుడు మాతృదేశోద్ధరణకై మాతృదేవి చరణారవిందములకడఁ దన సర్వస్వమును సమర్పించు న్యుడగును. కనుకనే పతిభక్తిగల్గిన పరమసాధ్వీమణి పతిసుఖ సంపదలందే స్వసుఖమున్నదనియు, పతిసేవయందే పరమాత్మ

మున్నకనియు భావించి నికంతరము ప్రాణవిధాని ప్రాణము ప్రాణముగా ప్రవాహమునందు విలీనమై లయమొంద వికీర్ణించుచుండును.

ఇక ప్రేమమృత్యువును జయించుననుట యువాశ్చర్యమునున్నది. ఇతరబ్రహ్మచారికాశికోపాసకులుగా సావిత్రి దేవి నుచు కిత్రిము పాఠకుల దృష్టివధమున బరిస్థుటముగాకుండునా! ధర్మాధర్మ వేద్యుడగు ఆ యువధర్మిరా జేమిచేయగల్గెను! యముడు తనభయంకరస్వరూపమును జూపినంత మాత్రమున సతి సావిత్రి తల్లడిల్లినదా? ఆ ఘోరస్వప్నములను ఆ బెదిరింపులను జూచి సావిత్రి సంకల్పము చలించినదా? వరములెన్నిచ్చినదా? సావిత్రి కలి సంకృష్టికరములూ? లేదు. లేదు.

విగత ప్రాణుండగు తన సౌభాగ్యమూర్తిని స్వచ్ఛందముగా తీసి, సత్యవంతుని సజీవుని గజేసికొనగల్గుటయే ఆమెయభిప్రయము. వరమలక్ష్మ్యము. అందుకొగకే యాసాధ్యులలామ కాలు నిసయితము వెన్నంటినది. ఆదుర్గమారణ్యములను, ఆవుట్టాను, ఆగట్టలను, అమహాభయంకర వైతరణీనదిని తన తపోబలముచే, దన పాతివ్రత్య ప్రభావముచే తనపరిశుద్ధప్రేమాతిశయముచే, నిరపాయకరముగ సిగ్గమించినది. తుదికేమాయె? జయించినది. ప్రేమ మృత్యువును జయించినది. వడసినది. సావిత్రి ప్రాణనాధుని బెడసినది. ఆహా! ప్రేమబలమెంత అనుల్లంఘనీయమై యున్నది!

విధర్మబలముచే, నే సత్యబలముచే, నే క్రీమబలముచే సావిత్రి తన సంకల్పమూర్తిని, సత్యవంతుని బొందగల్గెనో ఆధ

గృబలమే, ఆ నత్యబలమే ఆ ప్రేమబలమే భారతవర్షమోక్షము ననిసాధనము. భారతవర్షము నేడట్టిప్రేమసాధనకు గడంగినది.

భారతవర్షముక ఘోరవిధానములకుఁ భయపడదు. ఎట్టి నిర్బంధ కఠిన చర్యలకుఁ గలగుండు పడకు. ఏవీణాళికలకుఁ బ్రణమిల్లదు. పరములింక భారత వర్షమునకు నంతృ ప్తి కరములు కావు. భారతవర్షముయొక్క లక్ష్యము స్వాతంత్ర్యము! ఆత్మస్వాతంత్ర్యము !! అట్టి స్వాతంత్ర్య సిద్ధి కలుగనంత వరకును ఆ తల్లికి ప్రళాంతి లేదు. ఆదీక్ష కంతము లేదు. ఆప్రేమసాధనకు ముగింపు లేదు. నేను స్వాతంత్ర్యప్రీయులగు భారతీయులు కష్ట పరంపరల నెదుర్కొన వెనుదీయకున్నారు.

ఎట్టి వశుబలం వర్షనమునకు నిర్భయులుగనున్నారు. లాలాజీ వంటి దేశభక్తులు, మోతీలాల్ నెహ్రూ వంటి మహాభోగులు, చిత్తరంజనదాసు వంటి మహా త్యాగిలు ఆలీసోదరుల వంటి శూర వరేణ్యులు జవహరులాల్ నెహ్రూ చీరరంజన దాగు వంటి కోమలహృదయులు, తరుణ వయస్కులు, స్వచ్ఛంద సేవకులు వేనకువేలు కారా గృహముల కేగి జ్రిత్రాంత చిత్తులై సహిష్ణులై అహింసా వ్రతా నుష్టానపరులై, ధర్మ బద్ధులై, సత్య మార్గాకు వర్తులై, మాతృసేవాతత్పరులై, మృత్యు దేవతను సహితము నాహ్వానించు చున్నారు. ఆహా ! వారెంత ధన్యులు?

తల్లీ ! భారతీ ! ఎట్టిసాధన ! ఈ ప్రేమసాధన ! ఎప్పుడీసాధన ఫలించునో ; అప్పుడు నీసత్యబలము , నీప్రేమబలము , నీయాత్మ బలము ప్రపంచమునకు ఆదర్శ సాత్రమగుఁగాక !

ప్రపంచమప్పుడు దిగ్భ్రమణచేద భారతము స్వకంఠి
భారతమై, ఋషిభారతమై విలసిల్లునుగాక ! నవ్యభారతము భగవ
ద్గీలలకు బృందావనమై వరలుంగాక !

వందేమాతరం

భారతమాతృస్తుతి.

- శా। వల్లీ పుష్పనికంజరంజిత వన ప్రాశస్త్యదేశంబునం
ఓల్లందంఁడ్రనిబాసి రాకొమగులాత్మప్రాప్తికయోగని
బోల్లానంబున సిద్ధులై ప్రజకు జ్ఞానోపాయనంబీరె ? యో
తన ! భారతమాత ! నీమహినువిద్యతీర్తి రివ్యర్థంబులా
- మ। అననద్యాఖల ధర్మకార్యములచే నాదాయమార్జించి ని
ర్ధనదేశంబులు వాపుదేశీమనసర్థంబుల్ బ్రసాదించియా
త్మనిధుల్ క్షీరముపొంగునట్లు పౌరలన్ దర్పింపవోతల్లిమ
జ్జన నీభారతలక్ష్మీ ! నీవితరణాసారంబు నిస్సారమా
- శా। చేతోమోదము నైతికాచరణ శాసీభూతరాజ్యంబు వి
ఖ్యాతైకంబులుకార్యదక్షతలు, విజ్ఞానంబులన్నేప్రియున్
నీతోపాటికి దెచ్చినా వితరమానేలల్ ! నయానీనా
మాతా ! భారత సాధ్య ! నీపరిమెనేమింబుల్ వృధాచర్యలా
- శా। చివ్వనే బ్రాణములిచ్చునాత్మవతికిం జేదోకువాదోడుగా
మవ్వంజారణకేళిదేలి పగరన్ మట్లాప్తిపేర్కన్ననా
పువ్వంబొండులయోగ్యనంతతులతిల్లల్లి బ్రహ్మింబి
తోయవ్యాభారత గోపానీ! గోన వెనాయల్పాంజలిన్ బేర్పితీన్

రుకణి

ద్వితీయప్రకరణము

(వెనుకటితరువాయి)

యాగజమును గాయ వలచుటఁజేసి యాగజము బెదరి రోషా వేశమున యుద్ధరంగమునుండి మహా వేగమున పరుగెత్తనారంభించెను. దారా వడిగ పలుగెత్తుచున్న ఏనుగు వీపుచుండి పడిపోవునో యనుభయముచే ఎత్తుగబెరిగిన పచ్చికబయలు గుండా ఏనుగు పోవుచున్నప్పుడు క్రిందకుదుమికి ప్రాణములు దక్కించుకొనెను. అటుపిమ్మట దారా యొక యశ్వమునెక్కి పారిపోవుచుండగా ఉజ్జయినీ వద్ద ఔరంగజేబునకుఁజిక్కెను.

ఔరంగజేబు దారాను జయించితి నను సంతోషమునఁజేసి మూరాదుతో విందారగించుచు మూరాదునకు సారాను త్రావనిచ్చి యాతండు దేశాన్వృతిలేక పడియున్నపుడు ఖైదులోనుంచెను. జబ్బుతోనున్న తండ్రినికూడ ఖైదులోనుంచెను. ఔరంగజేబు తనయన్నయగు దారా తనచేజిక్కినప్పుడనవ్యక్తమగునేనుగ్నుపై నెక్కించి యవ్విధమున పరిభవించి హస్తినాపురమునుండి వెడఁగొప్పెను.

దారా హస్తినాపుర రాజ్యములో చేరిన యమునానది యొడ్డున నున్నజమీనుచు స్వాధీనము చేసికొని యందు, 'షేకోలబాదు' అను నగరునిర్మించుకొని యందు నివించు చుండెను.

ప్రభుభక్తివరాయణులగు సైనికులును, నౌకరులును కొందరు తమ ప్రభువులగు దారారాజుగారు తమతోటి జైభవమునుకోల్పోయి చిన్న జమీందారుడై జీవనము గడుపుకొనుచున్న వారిని విడువలేక నేవించుచుండిరి. దారా ప్రాంతకాలముందును నాయంకాలములందును ప్రమసీదులా గ్రామమునలేకపోవుటచేయమునా సైకతస్థలముననిలచి చెవులలో వేళ్లనుంచుకొని, అల్లూహో అక్కర్ అని ప్రార్థనలను జేయుచుండువాడు. ఈతఁడీ గ్రామమునకు జమీందారుడైనను జమీందారు తీవని నూచించు దుస్తులు ధరింపక ఫకీరు దుస్తులను ధరించుచుండువాడు.

దారా నివసించు భవనము యమునా నదియొక్క ఒడమటిదిక్కునగలదు. ఈతని భవనమునకు సమీపముననే దోన రేవు గలదు. ఆ రేవు చాలలోతైనది. ఈ దోనపైకెక్కి జనులు దోన కదలునపుడు “యమునాతల్లికిజై” అని కేకలువేయుదురు. ఈ నదియొక్క గట్లంటి రేల్లుగడ్డిపోచలు తమ తలలను వంచి నిర్జలవినీల యమునావాహినీ జలముల తమక్రతిబింబములను జూచుకొని నిశ్శబ్దముగ యూనందించు చున్నట్లు కన్నట్లు చుండెను. అచ్చటగల వృక్షములపై పక్షులుగూర్చుండి సృష్టిమహిమను యందిలియానందమును తమయశ్యక్త మధుర రుతములచే ప్రకటించు చున్నవి. అచ్చటిచెట్లును, గంభీరముగ కన్నట్టెడి యమునానదియు దారాకు కాలక్రమమున తీతమ్ముడు చేసిన పరాభవము నిస్సృతిలో పడిపోయినకొలది ఆనంద సంధాయకమయ్యెను.

పాదుపు కథలు

1

చ. నురదిందుక్షణి భోధికాంతముతమిశోభిల్లునిన్నీనురలో
 పరమాశ్చర్యమునొందిచూతురుగదే! వద్దాక్షిణీవెన్వారే
 హరకాంతార గిరిద్వీజాంబుజతగులో! వ్యాలాఖ్యమద్యస్థితా
 క్షరముల్ ఎప్పుని పేరొయాతనియశః! కాంతన్ సురాధీశ్వరా

2

చ. మమతనుతన్నునొక్కచెలిమానినినీవిభునామమేమనన్
 కమలజగంధి పల్కెకరి! కంధిప్రజావతి తంద్రికాతప
 త్రములత్రివర్ణజాతములయందున జూచిననుద్యవర్ణముల్
 క్రమమున వాసిచూడుగజ! గామినినావిభునామమయ్యెడిన్

3. నేను మూడక్షరములుగల మాటను *

4. నేను 5 అక్షరములుగల మాటను—

కుడివైపునుండు చదివినను యెడమవైపున నుండిచదివిననుజికటే.

5. అగ్ని హోత్రుడజ్జర్ణము నెట్లుతెచ్చుకొనెను? దీనిప్రత్యుత్తరము కుడి నుండి యడమకు ఎడను నుండి కుడివైపునకు చదివునను నొకటిగ నుండవలెను.

6. నేను నున్నతోకలిపి 8 అక్షరములమాటను. మొదటి అక్షరముదీసికేసినచో ఋషినామమగును. మొదటిమూడక్షరములుతీసినచో పుత్రునికర్ణమగును. నేనెవరు?

7. 5 అక్షరములమాట, మొవటిఅక్షరము తీసినను పేరు మారదు. 2వఅక్షరముతీసినను పేరుమారదు. 3 వఅక్షరముతీసినను పేరుమారదు. 4వ అక్షరముతీసినను పేరుమారదు.

కుడినుండిచదివినను ఎడమనుండిచదివినను ఒకటే. ఆపదమెద్ది ?

ఆంధ్రలక్ష్మి పాఠకులారా, వీటికిప్రత్యుత్తరములను తెచ్చుకోవడము కురవిరామశాస్త్రి

—*—
 రెండవ సభికలోని పాడువుకథలకు ప్రత్యుత్తరములు,
 —*—

1వ పద్యమునకు—

- 1 వ పాదమునకు- రామచంద్రపురము.
- 2. వ పాదమునకు- రుద్రాక్షమాల.
- 3. వ పాదమునకు- దేవదారుపుష్పము.
- 4. వ పాదమునకు- వైడిపల్లిచెట్టు.

వచ్చిగోళ్ల లక్ష్మీనరసింహం చెట్టి
 ఇచ్చాపురం [గంటాజిల్లా]

కమల.

ఇది 'గోల్డ్మిట్' అను ఆంగ్లేయకవివగ్యునిచే వ్రాయఁజేసిన "సోల్మిట్" అను దాని ననుసరించి మధ్యలు మూటఁ బట్టుచుండు శైలిలో రసవంతమగు గీతవద్యములతో వ్రాయఁబడినది. ఇందునొక రాజపుత్రక తానుచుననారవేమించుకొనిన వాధునిధనుదాంధతచే మొదటదనమనస్సును మాక్కుకొని నుత్తివకుంఠయుఁ, బిదవగొంతవడికిసశ్చాత్తాపము నొంది వానినే వరించనతనికొరకై యడవిలో నట్టకట్టములుబడి తుదకు ప్రాణించుటయుఁ జదివితీరవలెను. వెల 2 అణాలుమాత్రమే.

కాంచనమాల.

ఇదియొక చక్కనినాటకము. ఇందుబౌరంగజేబుపుత్రక తుగు కాంచన మాలకును, మహారాష్ట్రీవిగుడగు శివాజీకిసోఱిగిన విచిత్రీనివాసాము, బౌరంగజేబు శివాజీలకుజరిగినసంభాషణము, మహారాష్ట్రీ మహమ్మదీయ యుద్ధము, శివాజీ చెరచుండి తప్పించుకొనుట, మొదలగు సంశములుపొత్తమును గొనవలయు జదివి గాని విదువ బుద్ధిపుట్టినయదు. వెల 2 అణాలు

శ్రీ వరలక్ష్మీ శతకము.

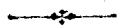
ఇదియొక నీతి, మత, నాంఘిక విషయములను తెలుపుచూతన శతకము. వెల 2 అణాలు మాత్రమే.

వైగ్రంథములు కలయువారు—

అంధ్రీలక్ష్మీ కార్యాలయము, బరంపురం, గంజాంజిల్లాః శ్రీనివాసవలయును. మాఆంధ్రలక్ష్మీ చందాదారుఁకును, పుస్తకభాండాగారములకును సుగమువెలకు వైచూడుగ్రంథము లిచ్చవలయును.

అంధ్ర లక్ష్మి

ఇది స్త్రీల యుపయోగార్థమై ప్రముఖింపబడు మాస పత్రిక, ఇందు పూర్వసాక్ష్యములు చరిత్రములు, విద్యాసంతుల్య పేరు గాంచిన సవినయాలములు చరిత్రములు, సుబోధకములు చిన్న నవలలు, కథలు, నాటకములు, వాటములును స్త్రీల కుపయుక్తములుగు పెళ్ళి-పిచ్చయములు ప్రకటింపబడును. అయ్యవి స్త్రీవిద్యాభిమానులగు పండితులవల్లను, విద్యుషులు వల్లనును ప్రాయబడుచుండును.

చందా వివరములు :

పోషకులకు సం॥రం॥ 1కి	రు 10—0—0లు.
సహాయులకు ,,	5—0—0
చందాదారులకు ,,	2—0—0
విడిపత్రిక	0—4—0

చందాసామగ్రి ముందుగా చెల్లించ వలయును లేదా వీ, వీ, గా రాబట్టకొనబడును,
వలయువారు—

శ్రీమతి కల్పేశ్వరి వెంకట రమణమ్మ,
అంధ్రలక్ష్మి కార్యాలయము, కుర్నపల్లి, బరంపూడి, గంజాంజిల్లా
అని ప్రాయవలెను.